

בש"פ 6881/20 - מדינת ישראל נגד אבנר הררי

בבית המשפט העליון

בש"פ 6881/20

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אבנר הררי

בקשה שלוש עשרה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ב' בחשון התשפ"א (20.10.20)

בשם המבקשת: עו"ד דפנה שמול

בשם המשיב: עו"ד אלון דוידוב

החלטה

לפניי בקשה שלוש עשרה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), במסגרתה מתבקשת הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים החל מיום 17.10.2020.

1. העובדות הצריכות לעניין פורטו במספר החלטות קודמות של בית משפט זה (ראו החלטות השופטת יעלזילנר מיום 13.6.2018 בבש"פ 3485/18 ומיום 9.8.2018 בבש"פ 5499/18; החלטת השופטת דפנה ברק-ארז מיום 16.4.2019 בבש"פ 2625/19; והחלטת השופט דוד מינץ מיום 6.8.2020 בבש"פ 4728/20). על כן, אינני רואה צורך לחזור על הדברים. די אם אציין כי מדובר בכתב אישום חמור במיוחד, אשר הוגש נגד המשיב ונאשם אחר, ואשר מתוכו עמוד 1

האישומים המיוחסים למשיב נוגעים להנחת מטען ברכבה של הזמרת מרגלית צנעני ולהנחת מטען מתחת לרכבו של שחקן הכדורגל קובי מוסא. במסגרת האישומים הללו מיוחסים למשיב מגוון עבירות, ובכללן ניסיון לרצח, ייצור נשק, נשיאת נשק, סחיטה באיומים וקשירת קשר לביצוע פשע.

2. בבוא בית המשפט לבחון בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, עליו לשקול, בין היתר, את המסוכנות הנשקפת מהנאשם; החשש מפני שיבוש הליכי משפט; חומרת העבירות המיוחסות לנאשם; חלוף הזמן ממועד מעצרו; קצב ניהול ההליך העיקרי; והאפשרות להימלטות הנאשם מן הדין (בש"פ 8093/19 מדינת ישראל נ' רוחן, פסקה 15(21.1.2020); בש"פ 2721/20 מדינת ישראל נ' צ'חבריזדה, פסקה 7 (6.5.2020); בש"פ 3018/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (17.5.2020)).

3. ההליך הפלילי בעניינו של המשיב נמשך כבר כ-3.5 שנים, והוא (כמו גם הנאשם האחר) מצוי בכל התקופה האמורה במעצר מאחורי סורג וברית. המדובר בתקופת מעצר ארוכה מאד, עמה ניתן להסכין רק בנסיבות חריגות, כאשר מדובר בתיק מורכב, המתנהל באופן ראוי (ולמצער כאשר התמשכות ההליכים אינה נובעת מסיבות התלויות במאשימה או בבית המשפט) ובעילת מעצר חזקה במיוחד. למרבה הצער, כל התנאים הללו מתקיימים במקרה בו עסקינן. כפי שציינתי בהחלטת הארכה השמינית לעניין מעצרו של המשיב, "ההליך המשפטי בעניינם של המשיב ונאשם נוסף, וכנגזר מכך מעצרו, נמשך זמן רב, ואולם הדבר נובע מכך כי עסקינן בתיק מורכב הכולל עדים רבים" (ראו: בש"פ 4905/19 מדינת ישראל נ' הררי(25.7.2019)). עד כה, התקיימו כבר עשרות ישיבות הוכחות, כאשר פרשת התביעה הסתיימה ביום 20.1.2020, דיונים שנקבעו לשמיעת פרשת ההגנה נדחו בגלל מגפת הקורונה, ודרישות ההגנה, ונקבעו שני מועדים נוספים לשם סיום פרשת ההגנה, בימים 22.10.2020 ו-29.10.2020. אשר על כן, לא מצאתי כי נפל פגם בהתנהלות בית המשפט או המאשימה ביחס לניהול ההליך הפלילי בעניינו של המשיב. מבחינת עילת המעצר, הרי שהשילוב שבין חומרת המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום, תסקירי שירות המבחן השליליים בעניינו, עברו הפלילי העשיר (בלשון המעטה), וכן העובדה שהמשיב הורשע בעבירות של הטרדת עד ושיבוש הליכי משפט, אשר בוצעו בעודו שוהה במעצר – כל אלה מלמדים על עילת מעצר חזקה במיוחד. מכלול השיקולים האמורים מובילים לתוצאה שיש לקבל את בקשת המדינה גם בפעם הזו.

4. נוכח האמור, אני נעתר לבקש המדינה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב למשך 90 ימים החל מיום 17.10.2019, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 53698-03-17 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתן היום, ב' בחשוון התשפ"א (20.10.2020).

ש ו פ ט